

CSONTOS Márta

Elégtétel

A csendből már mindent kiszakítottam,
most itt ülök a falak árnyékában,
s látom, a tündérkürt szirmai között
megint én vagyok az illedelmes zabigyerek,
s ahogy a színek hálót fonnak az elvirágzott
lombok fölött, már nincs aki ecsetével
átfessen, nincs aki fölém szelídítse az eget.
Hiába fekszem hanyatt a zöldben, csak
halvány körvonal maradok a lábnyomokban.

A csendből már mindent kiszakítottam,
s most itt keringek bátortalanul, itt vagyok,
mint egy eltévedt hang a jegenyenyár húrján,
s várok. Várom, hogy belém költözzön
egy gondtalan, könnyelmű utcazenész,
s én ott lógázhassam lábam Illés második
szekerén, büntelenül; – másnaposan.

Iránymódosítás

You are invisible, csak úgy angolosan,
a magad testtömegében, már nem vagy úgy
látható, hogy beavatkozhasson
rajtad kívül más is magánéletedbe.

A távolodás dalát énekeled, tüzed
már nem üli körül senki, hiába mondd,
hogy nem vagy válogató, nincs érdeklődés
személyed iránt, csak emlékeid állnak
bosszút rajtad, s várják, hogy tapintatosan
félreállj a meg nem történt események
lomkamrájában, mert nincs már régvolt valóságod,
csak a valóságról alkotott kép marad
fejedben, s te ott állsz csalódottan a tükör
előtt, látod, lepkeszárnyad miként válik
le egykor törekeny tested ormótlan vázáról.

Egyre közelebb kerülsz a féreg-állapothoz,
idegennek érzed, ha hozzád ér a lét.
Lassan megkapod új Báb tested hogy elrejtve
titkod ne lásd a föléd hajoló lombok vibráló
oldalát. Csak feküdj szép csöndesen, arccal
a föld felé, légy láthatatlan, maradj védekező
állásban; – maradj abban a zavaros vízben,
amelyiken már csak olykor szűrődik át a fény,
már ne tűzz hajadba tündérrózsát, csak
tartsd szorosan a feléd nyúló gyökereket.

You are invisible, – hallgatod a régi slágert,
s eszedbe jutnak azok a napok, amikor még
úgy gondoltad, örökös bérletet váltottál
a Térből kinyúló Magasság páholyába.